

Effekterna av de statliga stabilitets- åtgärderna

2010-11-12

– Fjärde rapporten 2010

INNEHÅLL

SAMMANFATTNING	1
BAKGRUND	2
FI:s uppdrag	2
BANKERNAS FINANSIERING	5
Marknadsräntornas utveckling	5
Emissioner av värdepapper	6
Hushållens inlåning och sparande	8
Likviditetskostnaden – bankernas finansieringsstrategi	10
BANKERNAS UTLÅNINGSRÄNTOR	12
Utlåningsräntor till företag	12
Utlåningsräntor till hushåll	12
UTLÅNINGSTILLVÄXTEN	14
Bankernas utlåning i Baltikum	15

Rapporten är återrapportering enligt uppdrag i Finansinspektionens regleringsbrev för 2010 och framtagen efter samråd med Riksgälden.

Sammanfattning

Utnyttjandet av de statliga stabilitetsåtgärderna minskade ytterligare under det tredje kvartalet 2010. Riksbankens utlåning till bankerna minskade och Riksgäldens bankgaranti-program förblev utan deltagande banker och bolåneinstitut.

Bankernas utlåningsmarginal på bolån var i princip oförändrad jämfört med det andra kvartalet medan utlåningsmarginalen till företag steg. Marginalen på utlåning till företag och hushåll var fortfarande högre än vid finanskrisens inledning. Inlåningsmarginalerna steg något under perioden och inlåningsräntorna var lägre än både Riksbankens styrränta och enmånads interbankränta.

Skillnaden mellan räntorna på bostadsobligationer och ränteswappar med två och fem års löptid var i stort sett oförändrade vid slutet av tredje kvartalet. Det innebär att kostnaden för bankerna att hantera likviditetsrisk var densamma som vid slutet av andra kvartalet.

Bankernas utlåning till hushåll fortsatte att öka snabbt, nästan 9 procent på årsbasis. Utlåningen till företag minskade med 1 procent jämfört med tredje kvartalet 2009.

Bankernas kreditförluster i de baltiska länderna fortsatte att minska även under årets tredje kvartal. Kreditförlusterna i förhållande till den totala utlåningen var 0,3 procent på årsbasis, vilket var den lägsta nivån sedan finanskrisen inleddes.

Bakgrund

Till följd av den internationella finanskrisen beslutade staten om olika åtgärder som minskar riskerna för inlåningskunder och andra långivare till banker och kreditinstitut (nedan banker):

- *Införandet av en stabilitetsfond.* Genom en ny lag har regeringen fått möjlighet att med kort varsel lämna stöd i olika former till kreditinstitut. Stöd får lämnas till banker med säte i Sverige och för att motverka en risk för allvarlig störning i det finansiella systemet i landet.
- *Garantiprogram för bankers upplåning.* De banker som så önskar kan, mot en garantiavgift, avtala med staten om en garanti för nyupplåning. Programmet gäller under en begränsad tid. Garantin innebär att staten träder in om inte banken kan betala.
- *Utvidgad insättningsgaranti.* I princip all inlåning som uppgår till det högsta beloppet av 50 000 euro eller 500 000 kronor omfattas av insättningsgarantin.
- *Likviditetsstödjande åtgärder.* Riksbanken och Riksgälden har på olika sätt stöttat bankernas tillgång till finansiering framförallt genom att erbjuda likviditetsstödjande åtgärder.
- *Kapitaltillskottsprogram.* Bankerna kan ansöka om kapitaltillskott hos staten. Programmet omfattar maximalt 50 miljarder kronor.

FI:s uppdrag

Regeringen har uttryckt att avsikten med stödet till det finansiella systemet är att det ska komma även hushåll och företag till del. FI:s uppdrag innebär:

- Granska att de åtgärder som beslutats i samband med lagen om statligt stöd till kreditinstitut också kommer hushållen och företagen till del
- Granska att kreditinstitutet inte utnyttjar garantierna på ett otillbörligt sätt
- Granska utvecklingen av företagets utlåning i andra länder

Under 2010 ges rapporten ut kvartalsvis till följd av ett förbättrat marknads-läge.

Viktiga datum*2008*

- 13 juli De amerikanska bolåneinstituten Fannie Mae och Freddie Mac övertas av den amerikanska staten.
- 15 september Lehman Brothers ställer in sina betalningar och ansöker om konkurskydd enligt chapter 11.
- 18 september Riksgälden beslutar att stödja de svenska storbankernas likviditet genom att emittera extra statsskuldväxlar. Därefter följer ett antal åtgärder från Riksbanken för att underlätta bankernas likviditetssituation.
- 19 september Det amerikanska räddningspaketet presenteras och godtas sedermera i något justerad version av kongressen och representanthuset 3 oktober.
- 6 oktober Staten ändrar insättningsgarantin till att täcka fler konton och ett större belopp.
- 8 oktober Riksbanken sänker styrräntan med 0,5 procentenheter till 4,25 procent i en gemensam aktion med flertalet stora centralbanker.
- 13 oktober EU tillkännager att ett europeiskt räddningspaket kommer att införas.
- 13 oktober Regeringen meddelar att ett svenskt stabilitetspaket kommer att presenteras.
- 20 oktober Regeringen presenterar utformningen av stabilitetspaketet.
- 23 oktober Riksbanken sänker reporäntan med 0,5 procentenheter till 3,75 procent.
- 29 oktober Riksdagen beslutar om regeringens stabilitetspaket.
- 3 december Riksbanken sänker reporäntan med 1,75 procentenheter till 2,00 procent.

2009

- 3 februari Regeringen presenterar ett svenskt kapitaltillskottsprogram.
- 11 februari Riksbanken sänker reporäntan med 1,00 procentenheter till 1,00 procent.
- 2 april Regeringen förlänger garantiprogrammet för bankernas upplåning till 31 oktober 2009.
- 21 april Riksbanken sänker reporäntan med 0,50 procentenheter till 0,50 procent.
- 27 maj Riksgälden lånar för Riksbankens räkning upp motsvarande 100 miljarder kronor i utländsk valuta för att återställa valutareserven.
- 2 juli Riksbanken sänker reporäntan med 0,25 procentenheter till 0,25 procent. Riksbanken erbjuder lån om 100 miljarder kronor med fast ränta med en löptid på 12 månader.
- 9 juli Regeringen förlänger kapitaltillskottsprogrammet till 17 februari 2010.
- 2 september Riksbanken lämnar reporäntan oförändrad. Samtidigt erbjuder man återigen ett lån om 100 miljarder med fast ränta och en löptid på knappt ett år.
- 8 oktober Regeringen beslutar att förlänga det statliga garantiprogrammet för bankernas upplåning. Programmet kommer nu att sträcka sig till 30 april 2010.
- 22 oktober Riksbanken lämnar reporäntan oförändrad. Samtidigt erbjuder man återigen ett lån om 100 miljarder med fast ränta och en löptid på knappt ett år.

2010

- 21 januari Regeringen förlänger kapitaltillskottsprogrammet till 17 augusti 2010.
- 1 februari Riksbankens swapavtal med Federal Reserve löper ut.
- 31 mars Regeringen förlänger garantiprogrammet till 30 juni 2010.
- 4 april Riksbanken upphör med lån på tolv månaders löptid.
- 20 april Riksbanken upphör med lån till tre och sex månaders löptid, men erbjuder istället lån till 28 dagars löptid.

- 30 juni Riksbankens första ettåriga lån till fast ränta om 100 miljarder kronor förfaller.
- 1 juli Regeringen förlänger garantiprogrammet för bankernas upplåning till 31 december 2010. Regeringen förlänger även kapitaltillskottprogrammet till 17 februari 2011.
- 7 juli Riksbanken höjer reporäntan med 0,25 procentenheter till 0,5 procent.
- 16 juli Riksbanken höjer priset på lån med 28 dagars löptid. Påslaget utöver den genomsnittliga reporäntan höjs till 0,5 procentenheter.
- 25 augusti Riksbankens andra ettåriga lån till fast ränta om 100 miljarder kronor förfaller.
- 23 juli De fyra berörda svenska bankerna klarar det europeiska stresstestet med god marginal. De svenska bankerna tillhör de bäst kapitaliserade i Europa.
- 8 september Riksbanken höjer reporäntan med 0,25 procentenheter till 0,75 procent.

Bankernas finansiering

Bankernas utlåningsräntor beror till stor del på deras finansieringskostnader. Finansieringskostnaderna utgörs framför allt av de direkta upplåningskostnaderna, det vill säga marknadsräntor och inlåningsräntor, men beror också på andra faktorer. De huvudsakliga övriga faktorerna är:

- Likviditetskostnaden – bankernas finansieringsstrategi
- Kapitalbehovet
- Kostnaden för kapitalet – avkastningskravet

Utvecklingen av dessa faktorer, till exempel ett högre kapitalbehov i bankerna, kan medföra att lägre marknadsräntor inte får fullt genomslag i bankernas utlåningsräntor.

I tidigare rapporter av effekterna av de statliga stabilitetsåtgärderna har FI presenterat hur ovanstående faktorer påverkats av finanskrisen. Nedan följer en uppdatering av de förändringar som skett i marknadsräntorna och likviditetskostnaden sedan förra rapporteringstillfället som avsåg andra kvartalet 2010.

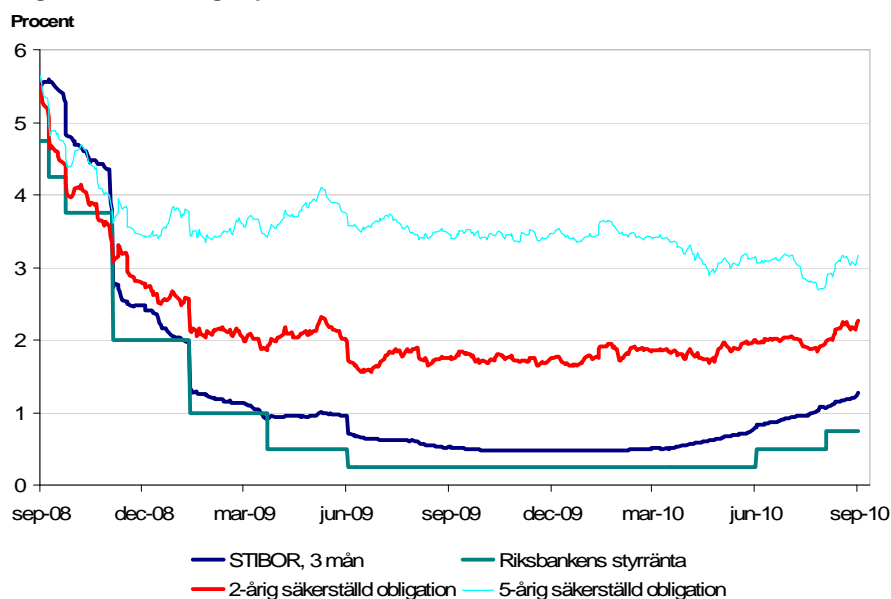
Marknadsräntornas utveckling

Avläsningsdag för marknadsräntorna och bankernas bolåneräntor är i denna rapport genomgående den 30 september 2010.

Räntorna har sjunkit kraftigt sedan oktober 2008 då regeringen meddelade att den skulle införa ett stabilitetspaket. Den korta interbankräntan (Stibor 3 mån) steg med 0,5 procentenheter under det tredje kvartalet och var vid september slut 1,28 procent (se diagram 1). De främsta orsakerna var att reporäntan i september höjdes med 0,25 procentenheter till 0,75 procent samt att marknaden förväntade sig att reporäntan skulle fortsätta att höjas.

Räntorna på säkerställda obligationer steg något för kortare löptider, medan de i princip var oförändrade för längre löptider. Räntorna på statsobligationer var mer eller mindre oförändrade över kvartalet. Utvecklingen gav därmed en något förhöjd tvåårig bospread (skillnaden mellan räntan på en bostadsobligation och räntan på en statsobligation) medan den femåriga bospreaden endast steg marginellt.

Diagram 1. Utvecklingen på räntemarknaden

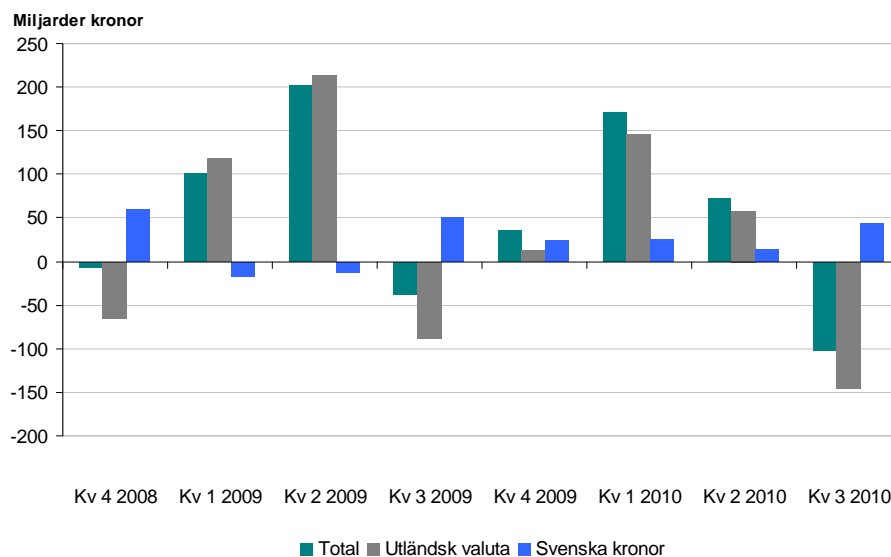

Källa: Reuters Ecowin

Emissioner av värdepapper

Svenska MFI:s¹ upplåning i värdepapper (certifikat, obligationer, förlagslån och övriga emitterade värdepapper) sjönk med 2,6 procent under det tredje kvartalet. I svenska kronor motsvarade det cirka 102 miljarder, vilket var 64 miljarder mer än under samma kvartal föregående år (se diagram 2). Värdepapper emitterade i utländsk valuta sjönk med 6 procent under kvartalet medan värdepapper emitterade i svenska kronor ökade med knappt 3 procent. Ökningen i svenska kronor kom främst från obligationer.

Diagram 2. Kvartalsförändring i utestående emitterade värdepapper (marknadsvärde) hos svenska MFI

Källa: SCB

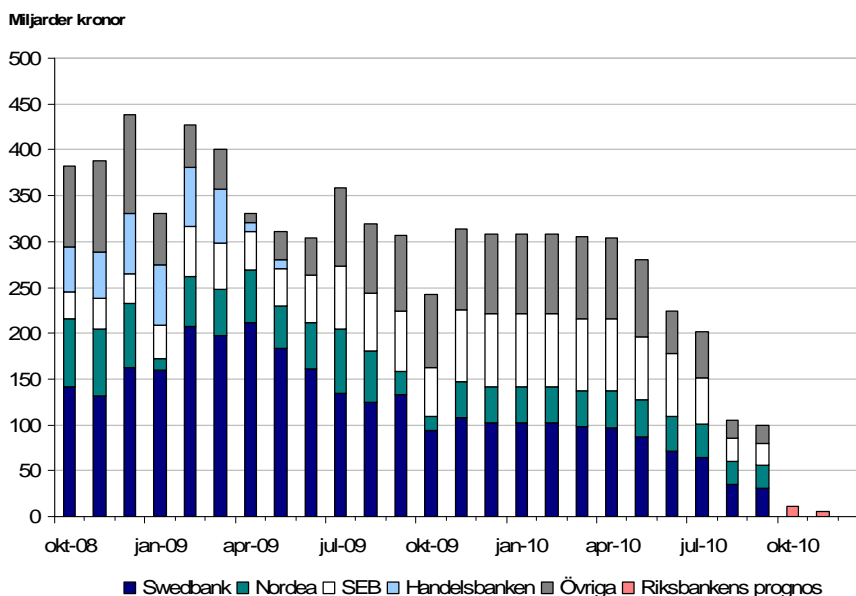
¹ Svenska monetära finansiella institut enligt SCB:s definition: banker, bolåneinstitut, finansbolag och övriga MFI (t.ex. investeringsfonder, värdepappersbolag och fondkommissionärer) med verksamhet i Sverige.

Riksbankens utlåning till bankerna fortsatte att minska under det tredje kvartalet (se diagram 3). Den 16 juli beslutade Riksbanken att höja priset på lån med 28 dagars löptid. Det innebar ett påslag om 0,5 procentenheter, utöver den genomsnittliga reporäntan. Höjningen syftade till att uppmuntra bankerna till marknadsfinansiering och var ett led i avvecklingen av stödåtgärderna från Riksbanken.

I Riksbankens auktioner av 28-dagarslån till rörlig ränta inkom den 26 juli bud om 5 miljarder kronor. Vid motsvarande auktioner i augusti och september inkom inga bud. Nettoförfallen av lån till rörlig och fast ränta från Riksbanken var 143 miljarder under det tredje kvartalet. Den 6 oktober förföll det sista ettåriga fasträntelånet på 95 miljarder kronor. Efter förfallet den 6 oktober återstod endast 11 miljarder kronor i utestående lån till rörlig ränta.

Trots den minskade utlåningen från Riksbanken bestod överskottslikviditeten på penningmarknaden under det tredje kvartalet. Förfallen av Riksbankslån under det tredje kvartalet gav ingen synlig påverkan på marknaden.

Diagram 3. Riksbankens utestående lån till bankerna

Källa: SCB

Garantiprogrammet för bankernas upplåning startade den 31 oktober 2008. Regeringen beslutade i juli att förlänga programmet till den 31 december 2010. EU-länderna har gemensamt beslutat om skärpta villkor för garantier som ingås efter den 30 juni 2010. De skärpta villkoren infördes för att inte garantiprogrammen ska snedvrider konkurrensen på marknaden.

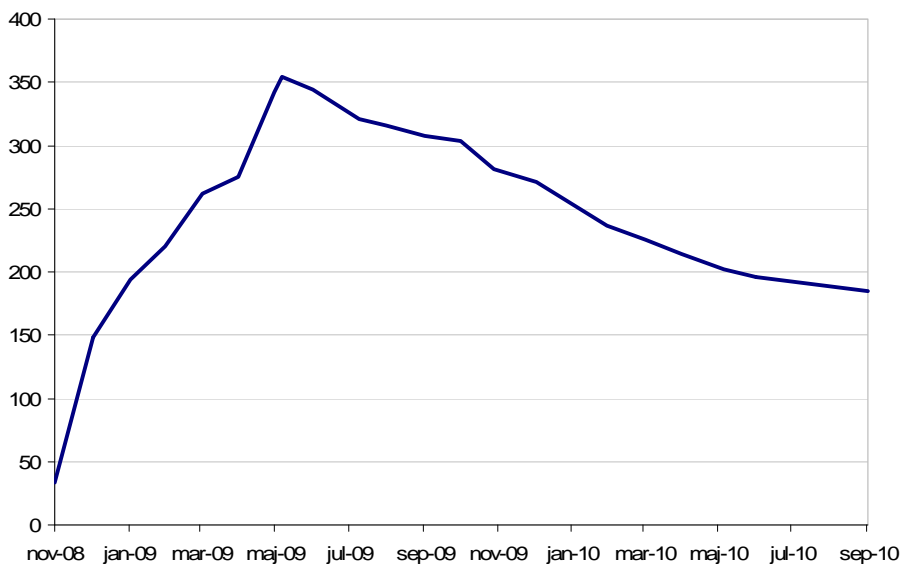
I maj 2010 togs det sista lånet inom ramen för bankgarantiprogrammet. Vid utgången av det andra kvartalet 2010 hade alla deltagande banker och bolåneinstitut lämnat det svenska garantiprogrammet. Det innebär att de inte längre kan ta upp nya lån med statlig garanti utan att träda in i programmet igen. Av de sju banker och bolåneinstitut som deltagit i programmet hade fem fortfarande kvar garanterade lån i september 2010. Swedbank stod för närmare 90 procent av den totala utestående volymen.

Under antagandet att inga nya garantier ställs ut kommer all upplåning inom garantiprogrammet att ha förfallit år 2015. Diagram 4 visar hur statens garantiåtagande inom programmet har utvecklats till och med slutet av det tred-

je kvartalet. Hittills har staten inte behövt infria några garantier. Riksgäldens prognos från juni 2010 pekar mot att de totala garantiavgifterna från deltagande banker kommer att uppgå till drygt 6 miljarder kronor.

Diagram 4. Statens åtagande inom garantiprogrammet

Miljarder kronor

Källa: Riksgälden

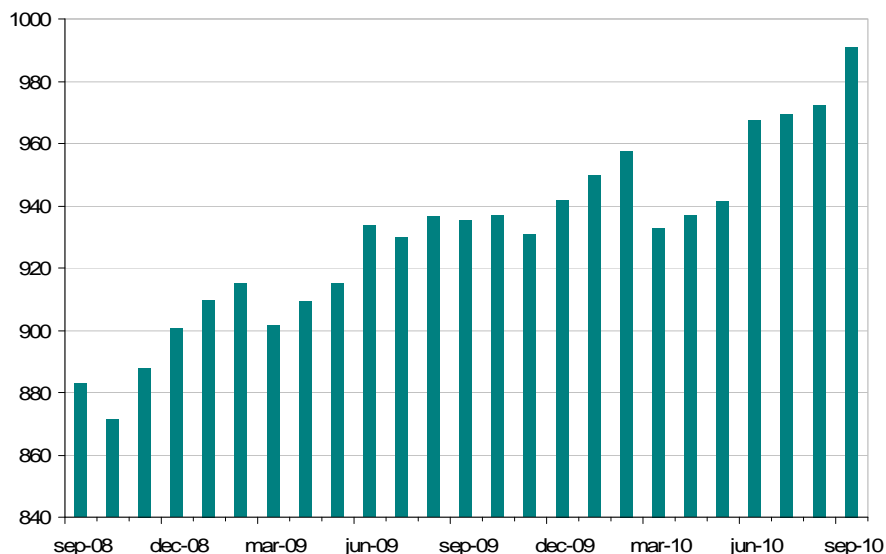
Hushållens inlåning och sparande

Vid slutet av tredje kvartalet 2010 var hushållens bankinlåning 991 miljarder kronor (se diagram 5). Det var 55 miljarder kronor mer än vid slutet av tredje kvartalet 2008, det vill säga vid finanskrisens utbrott. Under det tredje kvartalet ökade hushållens bankinlåning med 23 miljarder, vilket motsvarar en ökning på drygt 2 procent. Det var en något mindre ökning än under det andra kvartalet då inlåningen steg med 35 miljarder kronor. Samtidigt steg i genomsnitt räntorna på inlåningskonton med 0,3 procentenheter under det tredje kvartalet.

Det tredje kvartalets utgåvor av Konjunkturinstitutets konjunkturbarometer indikerade att hushållen blev mer optimistiska om den egna och den svenska ekonomin. Enligt Riksbankens penningpolitiska uppföljning från september 2010 låg hushållens sparande på en hög nivå, vilket medförde att de väntades öka sin konsumtion framöver.

Diagram 5. Hushållens bankinlåning

Miljarder kronor

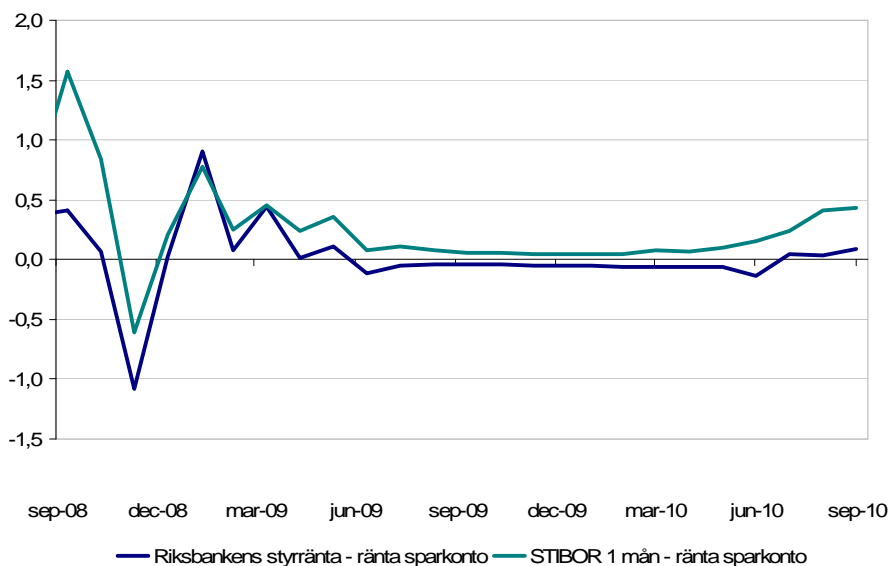

Källa: SCB

Diagram 6 visar en jämförelse av skillnaden mellan interbankräntan respektive Riksbankens styrränta och räntan på bankernas största sparkonton. En positiv inlåningsmarginal innebär att bankerna betalar mindre ränta till sina kunder än vad de tjänar på att placera i marknaden.

Diagram 6. Skillnaden mellan STIBOR 1 mån respektive Riksbankens styrränta (annonseringsdag) och genomsnittlig ränta på bankernas största kontoformer

Procentenheter

Källa: Reuters Ecowin och inrapportering till FI från storbankerna

Under det tredje kvartalet steg den genomsnittliga inlåningsmarginalen. Samtidigt höjde samtliga banker sina inlåningsräntor. Den korta interbankräntan och Riksbankens styrränta har alltså stigit mer än vad inlåningsräntorna har stigit.

Likviditetskostnaden – bankernas finansieringsstrategi

FI har i tidigare rapporter presenterat räkneexempel på kostnaden för att omvandla lång räntebindningstid till kort, vilket syftar till att beskriva priset på likviditetsrisk. I räkneexemplet lånar en bank ut pengar till en kund som köper en bostad. Kunden betalar tremånadersränta men utlåningens kapitalbindningstid, det vill säga tiden som är kvar till nästa omläggning av lånet, är längre. Om banken lånar upp pengar med tre månaders räntebindning tar därför banken likviditetsrisk. Kostnaden för banken att låna upp pengar på längre löptid och omvandla räntebetalningen till tremånadersränta ökade kraftigt under finanskrisen.

Följande exempel på likviditetskostnaden avser bankens kostnad för att emittera säkerställda obligationer och kostnaden för att omvandla dessa till rörliga räntor. Alla räntor är marknadsnoteringar från 30 september 2010.

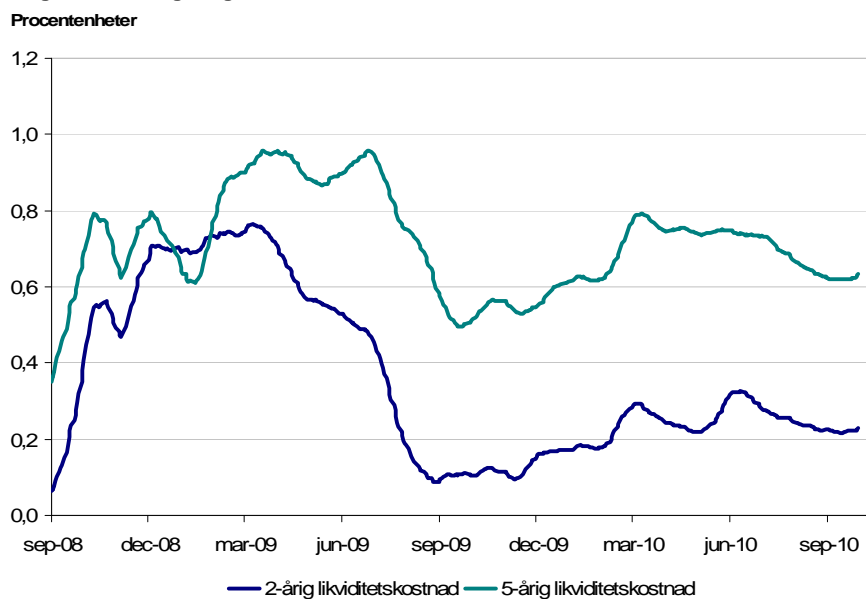
En bank lånar ut pengar till en kund som köper en bostad. Utlåningens kapitalbindningstid antas vara fem år, kunden betalar tremånadersränta (2,45 procent).

- 1) *Banken hanterar ränterisken men tar likviditetsrisken:* Banken finansierar sig på tre månaders löptid genom interbankräntan och betalar 1,28 procent i ränta. Banken har alltså en marginal på 1,17 procent [2,45–1,28]. Bankens likviditetsrisk består i risken att den inte får tillgång till ny upplåning efter tre månader och därmed får likviditetsbrist. Ju sämre finansieringsmarknaderna fungerar, desto större är den risken, och desto högre ersättning borde banken vilja ha för att binda pengar på fem år.
- 2) *Banken hanterar likviditetsrisken och ränterisken:* Banken finansierar sig genom att emittera en säkerställd obligation med fem års löptid (3,16 procent). Banken ingår en ränteswap där den betalar interbankräntan (1,28 procent) och får femåriga swapräntan (2,47 procent). Banken har alltså en marginal på 0,48 procent [2,45–3,16–(1,28–2,47)], men tar varken ränterisk eller likviditetsrisk. Banken behöver alltså avstå 0,69 procent [1,17–0,48] för att hantera likviditetsrisken/refinansieringsrisken.

Under antagandet att bostadslånets totala löptid är fem år blir kostnaden för att försäkra sig mot likviditetsrisken 0,69 procentenheter per år. Samma räkneexempel gav en likviditetskostnad på 0,71 procentenheter vid slutet av det andra kvartalet. Den historiska tidsserien redovisas i diagram 7, dock i form av glidande medelvärde. Likviditetskostnaden för att omvandla en tvåårig säkerställd obligation ligger på samma nivå som vid slutet av det andra kvartalet.² Bankernas upplåning har i regel en blandning av olika löptider, vilket också innebär att ovanstående kostnad inte påverkar hela bankens upplåning och inlåning.

² Likviditetskostnaden för korta löptider är oftast lägre än för långa löptider. Men i december 2008 var dock likviditetskostnaden för den femåriga obligationen lägre. Riksbankens stora sänkning av reporäntan i början av december påverkade prissättningen.

Diagram 7. Likviditetskostnad för att omvandla en 2-årig respektive 5-årig säkerställd obligation, 20-dagars glidande medelvärde³

Källa: Reuters Ecowin

Under början av tredje kvartalet sjönk både den tvååriga och den femåriga likviditetskostnaden för att därefter öka. För kvartalet i helhet var de i stort sett oförändrade. Likviditetskostnaden var dock fortfarande högre än före krisens start i september 2008.

³ Interpolering sker mellan utestående säkerställda obligationer för att skapa en obligation som är lika lång som jämförbar swap. Interpolering samt rullande medelvärde gör att likviditetskostnaden i bilden är något högre än i exemplet ovan.

Bankernas utlåningsräntor

Utlåningsräntornas utveckling beror på flera olika faktorer. I förra avsnittet behandlades bankens finansieringskostnader. Utöver dessa kostnader beror utlåningsräntorna även på:

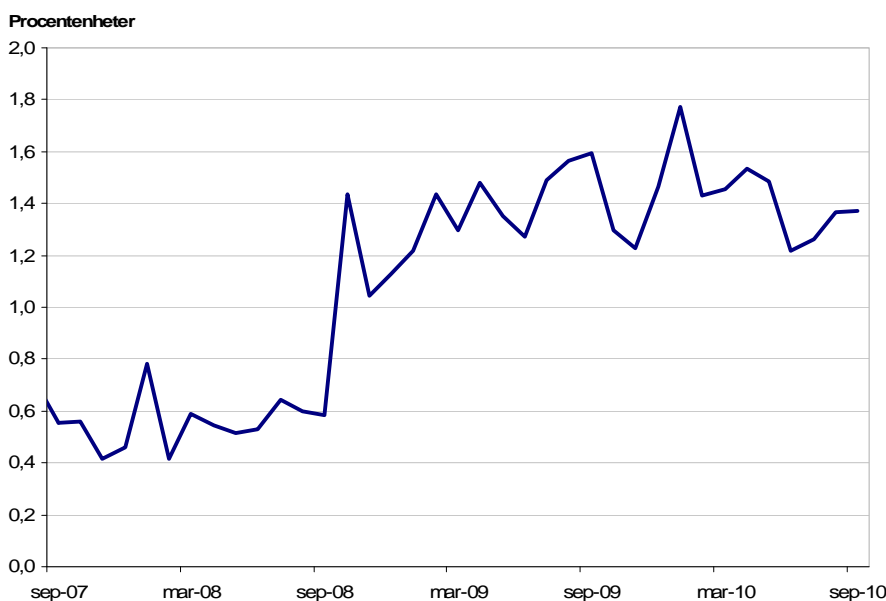
- Konkurrensen och kundernas förhandlingsstyrka
- Bankernas strategi för utlåningen

Utlåningsräntor till företag

Sedan oktober 2008 har marginalerna för företagsutlåning ökat markant och ligger fortsatt kvar på en högre nivå jämfört med före finanskrisen. De högre marginalerna förklaras av att kreditrisken i utlåning till företag har ökat. Dessutom har marknaden krävt att bankerna ska hålla mer kapital.

Den genomsnittliga utlåningsräntan till företag ökade under hela det tredje kvartalet 2010. Interbankräntorna ökade också under samma period men inte lika mycket. Följden blev att marginalen mellan bankernas utlåningsräntor till företag och interbankräntan ökade under det tredje kvartalet (se diagram 8).

Diagram 8. Skillnaden mellan genomsnittliga utlåningsräntor till företag och STIBOR 3 mån

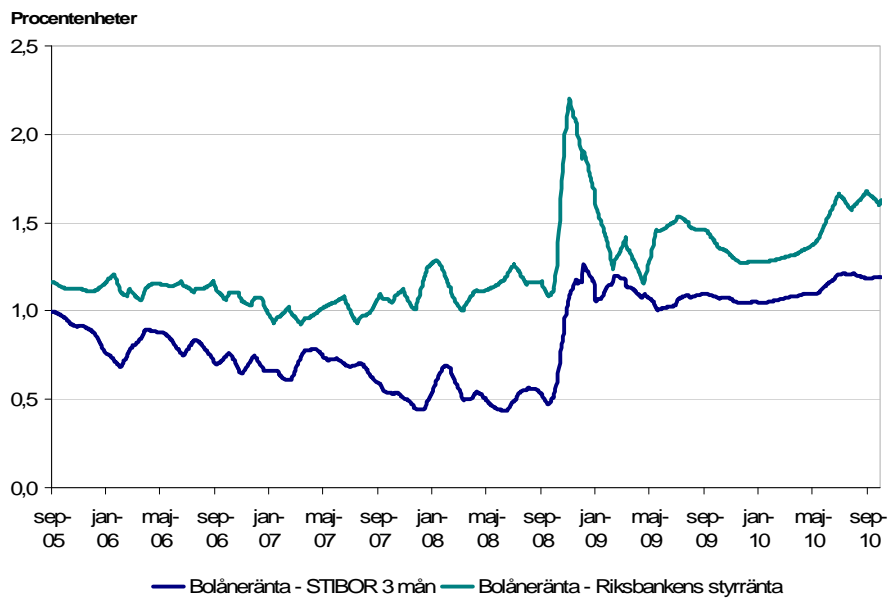
Källa: Reuters Ecowin och inrapportering till FI från storbankerna och SBAB

Utlåningsräntor till hushåll

Bankernas korta boräntor steg under det tredje kvartalet, medan de längre boräntorna sjönk något.⁴ Bankernas bolånemarginaler på kort löptid sjönk något under tredje kvartalet 2010, både jämfört med Riksbankens styrränta och interbankräntan (se diagram 9). Bolånemarginalerna är fortfarande högre än före krisen.

⁴ Bankernas inrapportering per 30/9 2010.

Diagram 9. Skillnaden mellan bankernas bolåneränta 3 mån och STIBOR 3 mån respektive Riksbankens styrränta, 20-dagars glidande medelvärde

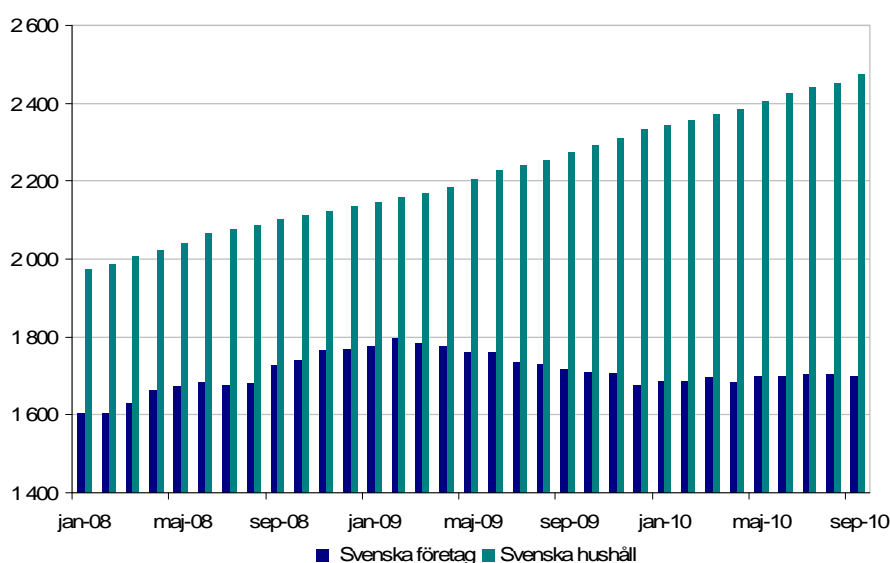
Källa: Reuters Ecowin

Utlåningstillväxten

Utlåningen till svenska hushåll ökade med 50 miljarder under årets tredje kvartal till 2 476 miljarder kronor (se diagram 10). Nästan hela ökningen kommer från utlåning med fastigheter som säkerhet. Sedan oktober 2008 har hushållens totala lånestock ökat med 364 miljarder kronor. Det motsvarar en ökning med 17 procent.

Diagram 10. Svenska MFI:s utlåning

Miljarder kronor

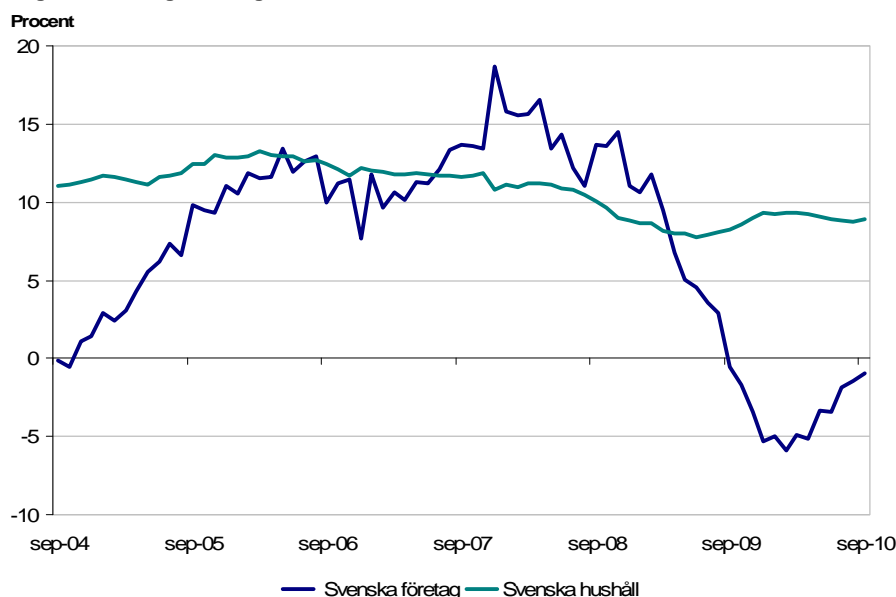
Källa: SCB

Den årliga tillväxttakten i utestående lånevolymer till svenska hushåll var fortsatt hög, 8,9 procent. Jämfört med årets andra kvartal var tillväxttakten densamma (se diagram 11). I september gavs 61 procent av bolåneinstitutens nyutlåning till svenska hushåll till rörlig ränta.⁵ Det var en minskning med 11 procentenheter sedan utgången av juni 2010 och den lägsta nivån sedan juni 2008. Av bolåneinstitutens utestående lånevolymer till svenska hushåll var 59 procent lån till rörlig ränta i september 2010 jämfört med 43 procent i oktober 2008.⁶ Ökningen av andelen lån till rörlig ränta avstannade i slutet av andra kvartalet då andelen bundna lån började öka.

⁵ Tre månaders bindningstid.

⁶ SCB Finansmarknadsstatistik 2010-10-27.

Diagram 11. Årlig utlåningstillväxt för svenska MFI

Källa: SCB

Vid utgången av tredje kvartalet 2010 var den totala utlåningen till svenska företag 1 701 miljarder kronor. På årsbasis minskade utlåningen med 0,9 procent. Under årets tredje kvartal ökade dock utlåningen till företag något.

Under tredje kvartalet 2010 emitterade icke-finansiella företag obligationer om cirka 6,1 miljarder svenska kronor på svensk marknadsplats.⁷ Det var något lägre än under årets andra kvartal. Det kan jämföras med det första kvartalet 2009 då motsvarande emissioner uppgick till drygt 19 miljarder kronor.

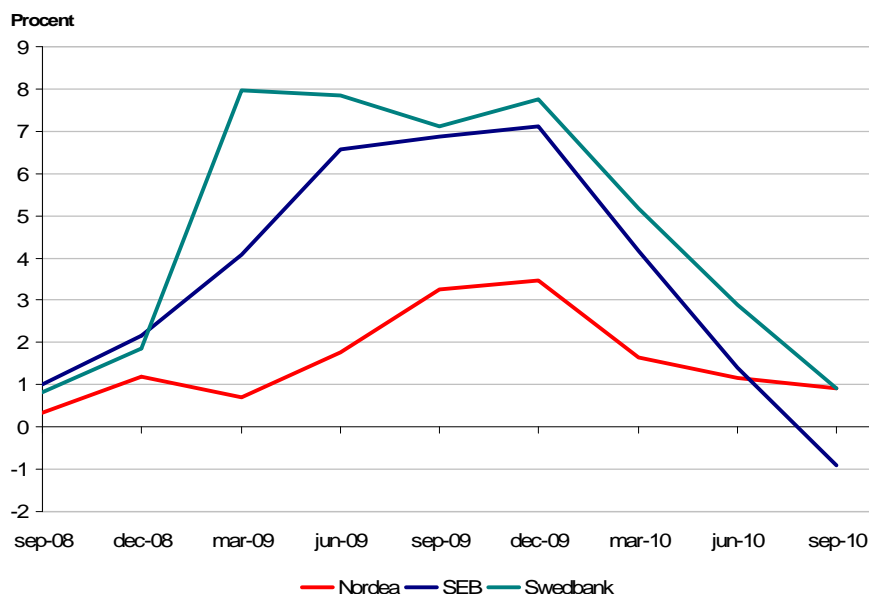
Bankernas utlåning i Baltikum

De svenska storbankernas totala utlåning i de baltiska länderna uppgick vid slutet av september 2010 till drygt 325 miljarder kronor. Det var 150 miljarder kronor lägre än vid utgången av 2008. Sedan det sista kvartalet 2008 har utlåningsvolymen mätt i svenska kronor minskat varje kvartal. Det är delvis en effekt av en starkare svensk krona. Den minskande utlåningen innebär att de tre baltiska länderna nu utgör 6 procent av Swedbanks, SEB:s och Nordeas totala låneportföljer.⁸

⁷ Källa Riksbankens finansmarknadsstatistik.

⁸ Respektive banks utlåning i Baltikum som andel av total utlåning: Swedbank 12,0 procent, SEB 10,1 procent och Nordea 2,3 procent.

Diagram 12. Kreditförluster (netto) på årsbasis i förhållande till total utlåning för svenska storbanker i Baltikum

Källa: Bankernas delårsrapporter

Under det tredje kvartalet 2010 uppgick Swedbanks, SEB:s och Nordeas kreditförluster i de baltiska länderna till drygt 200 miljoner kronor, vilket var betydligt lägre än under andra kvartalet 2010 då kreditförlusterna uppgick till knappt 1,8 miljarder kronor. Andelen kreditförluster i förhållande till total utlåning i Baltikum var under det tredje kvartalet 0,3 procent på årsbasis, vilket var den lägsta andelen på två år (se diagram 12). Volymen osäkra lånefordringar i de baltiska länderna var knappt 43 miljarder kronor, vilket motsvarar knappt 13 procent av total utlåning i Baltikum. Det var en minskning med drygt 3 miljarder kronor från årets andra kvartal.